

Arrest

nr. 237 867 van 2 juli 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. EL JANATI
Rue Jules Cerexhe 82
4800 Verviers

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Saoedische nationaliteit te zijn, op 20 december 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 december 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op het bijzondere machtenbesluit nr. 19 van 5 mei 2020 met betrekking tot de verlenging van de termijnen van de rechtspleging bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en de schriftelijke behandeling van de zaken, verlengd door het koninklijk besluit van 26 mei 2020.

Gelet op de beschikking van 15 juni 2020, die de partijen in kennis stelt van het motief waarop het beroep op het eerste zicht door middel van een louter schriftelijke procedure kan ingewilligd of verworpen worden.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoeker dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, getiteld “niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)”, waarbij zijn huidig eerste volgend verzoek om internationale bescherming niet ontvankelijk wordt verklaard in de zin van artikel 57/6/2, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoeker naar aanleiding van zijn huidig tweede verzoek om internationale bescherming geen nieuwe feiten of elementen aangebracht, en beschikt het Commissariaat-generaal evenmin over dergelijke elementen, die de kans aanzienlijk groter maken dat

hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt.

2. Verzoekers vorig, eerste verzoek om internationale bescherming werd geweigerd bij 's Raads arrest nr. X van 28 mei 2018 omdat hij de door hem aangevoerde asielmotieven niet aannemelijk maakt en noch uit zijn verklaringen, noch uit andere elementen blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet. De Raad stelde o.a. vast en oordeelde dat (i) geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers verklaringen dat zijn familie, omwille van de kritiek die zijn vader in Saoedi-Arabië zou hebben geuit op de oorlog in Jemen, problemen zou kennen met de Soedanese autoriteiten, (ii) de situatie van verzoekers zus inzake het beweerd gevaar voor besnijdenis, geen uitstaans heeft met verzoeker die een jonge man is, en (iii) verzoekers vrees voor de militaire dienst slechts een hypothetische vrees betreft, doch een dergelijke hypothetische vrees niet volstaat om een verzoek om internationale bescherming te staven.

Ter ondersteuning van zijn huidig volgend verzoek om internationale bescherming legt verzoeker nieuwe, bijkomende verklaringen af. Zo verklaart hij dat het huis van zijn oom en grootmoeder werd doorzocht en dat zijn oom en grootmoeder hierbij slaag kregen en gewond raakten. Verder stelt hij dat hij hier in maart en juni 2019 deelnam aan betogingen tegen de Soedanese autoriteiten. Voorts vreest hij bij een terugkeer naar Soedan te worden opgesloten of gedood.

Verzoeker legt ter staving van huidig verzoek zijn origineel Soedanees paspoort, een dreigbericht gericht aan zijn vader, een brief van het volkscomité en enkele foto's neer.

3. Artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet.

De parlementaire voorbereiding van de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

De terminologische wijziging, ontvankelijkheid in plaats van inoverwegingneming -oud artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet sprak over het al dan niet in overweging nemen van een asielverzoek, daar waar er in de huidige bepaling sprake is van het al dan niet ontvankelijk verklaren van het volgend verzoek om internationale bescherming-, heeft geen enkele impact op de ratio legis die leidde tot de invoering

van oud artikel 57/6/2 door de wet van 8 mei 2013, noch op de draagwijdte van het onderzoek van de Commissaris-generaal (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001, 116).

4. In de bestreden beslissing wordt omstandig en concreet vastgesteld en gemotiveerd dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt, en het Commissariaat-generaal evenmin over dergelijke elementen beschikt, die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt. Zo wordt o.a. vastgesteld dat verzoekers verklaringen omtrent de twee protestacties die hij in België heeft bijgewoond alsook dat men nog altijd op zoek is naar hen en dat ze daartoe het huis van zijn grootmoeder hebben doorzocht en hierbij zijn grootmoeder en oom hebben aangevallen en verwond, niet overtuigen.

Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoeker het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch hij onderneemt geen ernstige poging om deze motieven te verklaren of te weerleggen. De Raad benadrukt dat het aan verzoeker toekomt om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij echter manifest in gebreke blijft. Verzoeker gaat in zijn verzoekschrift immers niet of nauwelijks concreet in op de motieven in de bestreden beslissing, doch hij beperkt zich daarentegen louter tot het beknopt uiteenzetten van theoretische beschouwingen, het poneren van een gegronde vrees voor vervolging, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, waarmee hij echter diens bevindingen niet weerlegt, noch ontkracht.

Verzoeker slaagt er niet in een ander licht te werpen op de motivering in de bestreden beslissing waar op goede grond wordt vastgesteld als volgt: "Ten eerste, wat betreft uw verklaringen over uw deelname aan protesten in België, dient opgemerkt, dat u hiervan geen enkel bewijs neerlegt. U verklaarde dat u foto's heeft getrokken met uw telefoon (zie Verklaring Volgend Verzoek, punt 16) en dat u deze foto's aan het CGVS zou bezorgen (zie Verklaring Volgend Verzoek, punt 19). Op heden heeft het CGVS echter geen enkel bewijsstuk ontvangen. Overigens, liet u na de redenen voor het deelnemen aan deze betogingen te concretiseren en formuleerde u geen enkele vrees - bij terugkeer naar Soedan - in verband met uw deelname aan deze betogingen. U legt enkel een aan uw vader gerichte dreigbrief neer, via facebook aangekregen van een zekere K.(...) O.(...), en waarin wordt gesteld dat uw vader en zijn kinderen – en dus ook u – politiek actief zijn, en uw vader u laat deelnemen aan betogingen (zie Verklaring Volgend Verzoek, punt 17). Om die reden denkt K.(...) O.(...) dat uw vader het regime zal aanvallen, en stelt hij dat niemand hen [het regime] kan wegsturen omdat ze al dertig jaar aan de macht is. Er worden in de brief ook bedreigingen geuit tegenover uw vader en zijn familie. Echter, dient gesteld dat deze brief geen enkele bewijswaarde heeft, aangezien reeds in het kader van uw initiële verzoek tot internationale bescherming geen geloof kon worden gehecht aan het feit dat uw vader door de Soedanese autoriteiten wordt gezocht. Verder, heeft u nergens aangegeven wie de persoon K.(...) O.(...) is, en u geeft over deze persoon geen enkele uitleg. Uit de brief kan worden afgeleid dat hij een getrouwe is van het regime van Al-Bashir, gezien in de brief wordt gesteld dat ze er al dertig jaar zijn. In dit opzicht moet worden opgemerkt dat het regime van Al-Bashir op heden ten val werd gebracht, waarna een militaire overgangsraad werd geïnstalleerd die, na de ondertekening van de grondwettelijke verklaring op 17 augustus 2019, werd ontbonden en een soevereine raad aangeduid die Soedan zal besturen tijdens de overgangsperiode van 39 maanden, beginnend op de ondertekening van de grondwettelijke verklaring op 17 augustus 2019. Dat u dient te vrezen voor dit nieuwe regime, kan bezwaarlijk worden afgeleid uit uw verklaringen en de door u neergelegde dreigbrief. Deze brief kan immers om gelijk welk motief zijn opgesteld en naar uw vader verzonden. Er dient eveneens herhaald dat u op geen enkele manier heeft gespecificeerd wie de auteur van de brief, genaamd K.(...) O.(...), zou kunnen zijn."

Per schrijven van 13 januari 2020 heeft verzoeker enkele foto's bijgebracht, door hem aangeduid als "Foto's voor demonstratie in Bruxelles". Verzoeker verschaft echter geen (verdere) uitleg bij die foto's die hem en verschillende anderen o.a. tonen tijdens een demonstratie van Soedanezen in de Europese buurt in Brussel. Samen met de commissaris-generaal dient te worden vastgesteld dat verzoeker tijdens zijn gehoor in het kader van huidig volgend verzoek zeer kort en op de oppervlakte bleef over zijn deelname aan enkele betogingen. Hij vermeldde louter dat hij heeft deelgenomen aan betogingen tegen de Soedanese overheid in maart en juni vorig jaar en dat hij hiervan foto's op zijn gsm heeft staan, doch niets meer dan dat. Zoals in de bestreden beslissing pertinent wordt vastgesteld, liet hij na de reden(en) voor zijn deelname aan de protesten te concretiseren en formuleerde hij geen enkele vrees, bij een terugkeer naar Soedan, in verband met zijn deelname.

Hoe dan ook dient te worden benadrukt dat in het kader van het vorig, eerste verzoek om internationale bescherming van verzoeker en van zijn ouders bij respectievelijk 's Raads met gezag van gewijsde beklede arresten nrs. X en X van 28 mei 2018 werd vastgesteld dat aan hun verklaarde problemen met de Soedanese autoriteiten geen geloof kan worden gehecht. Verzoeker en zijn ouders maakten, zo werd vastgesteld, niet aannemelijk in de negatieve aandacht van hun nationale autoriteiten te staan. Daar verzoeker, gelet op het eerder ongeloofwaardig bevonden vluchtrelaas, niet aannemelijk maakt in de specifieke negatieve aandacht van de Soedanese autoriteiten te staan, kan er redelijkerwijze van uitgegaan worden dat verzoekers nationale autoriteiten zijn handelingen geenszins op de voet volgen en derhalve niet op de hoogte zijn van zijn deelname hier aan twee betogingen. De Raad ziet aldus niet in hoe verzoekers zeer kleinschalige activiteiten in België bekendheid zouden genieten bij de Soedanese autoriteiten, laat staan dat dit verzoeker in een dermate negatieve belangstelling van zijn nationale autoriteiten zou kunnen brengen dat hij bij een terugkeer gevaar zou lopen. Verzoeker maakt derhalve niet aannemelijk dat hij omwille van enkele zeer kleinschalige activiteiten in België in de negatieve aandacht van de Soedanese autoriteiten zou staan.

Waar verzoeker aanvoert dat "niet genoeg rekening werd gehouden met de religieuze strekking van verzoekster die het hoofdzakelijk doelwit is van de aanslagen van IS (...)", wijst de Raad er vooreerst op dat er hier geen sprake is van een verzoekster, daar verzoeker een jongeman is en dient vastgesteld dat verzoeker voorts nalaat zijn betoog verder te concretiseren. Hij licht zo o.a. niet toe met welke precieze religieuze strekking en waarom hier precies nader rekening dient mee te worden gehouden.

Verzoekers algemeen verweer is geenszins van aard om de motieven in de bestreden beslissing, die deugdelijk zijn en steun vinden in de gegevens in het administratief dossier, in een ander daglicht te plaatsen.

Verzoeker gaat verder niet concreet in op, minstens laat hij na concrete elementen bij te brengen die een ander licht kunnen werpen op de motivering in de bestreden beslissing met betrekking tot de veiligheidssituatie in zijn land en regio van herkomst in het licht van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

In de mate verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

5. Bijgevolg lijkt verzoeker geen elementen aan te brengen die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet."

2. Verzoekende partij maakt een schrijven over waarbij zij stelt dat zij overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet wil worden gehoord. Zij geeft aan dat zij "nieuwe exposities [heeft] en wil ze tijdens de hoorzitting exposeren".

3. Artikel 3, leden 1 tot 4, van het bijzondere machtenbesluit nr. 19 van 5 mei 2020, met betrekking tot de verlenging van de termijnen van de rechtspleging bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en de schriftelijke behandeling van de zaken (hierna: bijzondere machtenbesluit nr. 19 van 5 mei 2020) voorziet:

"Indien toepassing wordt gemaakt van artikel 39/73 van de wet van 15 december 1980, betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, kan de Raad, tijdens de in artikel 2, eerste lid, bepaalde periode, uitspraak doen zonder openbare terechtzitting, en dit tot zestig dagen na het verstrijken van die periode. In dit geval, en in afwijking van andersluidende bepalingen in voormeld artikel 39/73, deelt de kamervoorzitter of de door hem aangewezen rechter, aan de partijen, bij beschikking de motieven mee, waarom hij oordeelt dat het beroep, op het eerste zicht, door middel van een louter schriftelijke procedure kan ingewilligd of verworpen worden.

Onverminderd het in artikel 39/60 van de wet van 15 december 1980 bedoelde verbod, kunnen de partijen een pleitnota overmaken, binnen een termijn van 15 dagen volgend op de verzending van de beschikking.

Indien geen der partijen een pleitnota heeft overgemaakt binnen de 15 dagen volgend op de verzending van de beschikking, dan worden zij geacht in te stemmen met de in de beschikking opgenomen grond en wordt naargelang het geval het beroep ingewilligd of verworpen."

De termijn bedoeld in artikel 2, eerste lid van het bijzondere machtenbesluit nr. 19 van 5 mei 2020 is verlengd door het koninklijk besluit van 26 mei 2020 dat bepaalde maatregelen genomen in het bijzondere machtenbesluit nr. 19 van 5 mei 2020 verlengt.

4. Te dezen heeft verzoekende partij geen pleitnota overgemaakt binnen de 15 dagen volgend op de verzending van de beschikking, genomen in toepassing van artikel 3, tweede lid, van het bijzondere machtenbesluit nr. 19 van 5 mei 2020. Zij legt louter een schrijven voor waarbij zij vraagt te worden gehoord, zonder een repliek te formuleren op de in de beschikking van 15 juni 2020 opgenomen grond.

5. Verzoekende partij wordt bijgevolg, op grond van artikel 3, vierde lid, van het bijzondere machtenbesluit nr. 19 van 5 mei 2020, geacht in te stemmen met de reden vermeld in de beschikking, genomen in toepassing van deze bepaling.

6. Derhalve moet het beroep worden verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee juli tweeduizend twintig door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS